

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Сливен, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Яница С. Събева Ченалова
Пламен Д. Стефанов

при участието на секретаря Ивайла Т. Куманова Георгиева
в присъствието на прокурора В. Д. К.
като разглежда докладваното от Радка Д. Дражева Първанова Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20232200600021 по описа за 2023
година

Производството е въззивно и се движи по реда на чл.313 и сл. от НПК.

Производството е образувано по въззивен протест на РП-Сливен, ТО
Котел против Присъда № 115/21.09.2022 г. по НОХД № 1532/2021 г. по описа
на РС-Сливен и въззивна жалба на адв. П. Н., повереник на частните
обвинители Р. П. и Р. П..

С атакуваната присъда подс. С. И. И. е признат за невиновен и
оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.209, ал.1, вр.
чл.26, ал.1 от НК. Срещу така постановената присъда е подаден въззивен
протест от прокурор при РП-Сливен, ТО-Котел. В протеста и допълнението
към него се твърди, че съдът е постановил незаконосъобразен съдебен акт
като противоречащ на материалния закон и при допуснати съществени
процесуални нарушения. Излага се мнение, че районният съд не е подложил
на анализ показанията на свид. Т. И.а, както и че повратно е тълкувал
показанията на свидетелите П.и. Направено е искане въззивният съд да
отмени първостепенния съдебен акт и да постанови нова присъда, с която
подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение.

Въззивна жалба и допълнение към нея са депозираны от частните
обвинители П.и чрез техния повереник адв. П. Н.. Атакува се оправдателната
присъда и се иска постановяване на нова, с която подсъдимият да се бъде

признат по обвинението за извършено престъпление по чл.209, ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК. В допълнението към въззивната жалба е направено уточнение, че се иска осъждане за престъпление в условията на опит – чл. 18 от НК. Алтернативно се иска отмяна на присъдата и връщане на делото на първоинстанционния съд. На първо място се твърди, че присъдата не е в интерес на правосъдието, както и че е нарушен основния принцип на справедливост. Подробно са изложени съображения относно твърдяната незаконосъобразност на атакуваната присъда като се твърди още, че съдът е приел коректна, но непълна фактическа обстановка, поради което и направените правни изводи не кореспондират със събраните в хода на наказателното производство доказателства.

В съдебно заседание представителят на държавното обвинение поддържа протеста и намира жалбата за основателна. По отношение на искането в жалбата за отмяна на присъдата и признаване на подсъдимия за виновен за извършено престъпление в условията на опит намира същото за неоснователно. Поддържа искането си подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение за довършено престъпление. Присъединява се към направеното алтернативно искане за отмяна на присъдата за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Заявява, че в мотивите си първоинстанционният съд незаконосъобразно е формирал извод, че липсва от обективна страна съставомерност на престъплението по чл. 209 от НК, тъй като при преценката на доказателствената съвкупност първоинстанционният съд е следвало да съобрази установеното от фактическа страна с влязъл в сила съдебен акт, а именно решение от 21.01.2022 г. по гр.д. № 440/2019 г. по описа на РС – Котел, относно възникналите отношения между страните във връзка с извършената продажба на съответния недвижим имот и основанията на извършените плащания по сключената сделка. Моли да се постанови нова присъда, с която се признае подсъдимия И. за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.209, ал.1, вр. чл.26 от НК и да му се наложи наказание, предвидено за това престъпление лишаване от свобода в минимален размер от една година, изпълнението на което да бъде отложено при условията на чл.66 от НК за изпитателен срок от три години. Алтернативно поддържа искането направено с въззивната жалба- при констатирана непълнота на фактическата обстановка да се отмени атакувания съдебен акт и върне делото за ново разглеждане от друг състав от първоинстанционния съд.

Процесуалният представител на частните обвинители Р. Т. П. и Р. Х. П., в съдебно заседание прецизира жалбата като уточнява, че искането е по отношение на направения опит за причиняване на вреда в размер на 8000 лв. В този смисъл поддържа изцяло въззивната жалба и допълнението към нея. Моли подсъдимият да бъде признат за виновен за това, че на посочените дати и периоди в жалбата и допълнението към жалбата, възбудил заблуждение у Р. П. и Р. П., като направил опит да им причини имотна вреда. Алтернативно

иска да се отмени оправдателната присъда и да се върне делото на същия съд за ново разглеждане от друг състав. Поддържа искането си съдебния състав да обсъди евентуално наличието на посредствено извършителство, за което има изключително много данни. Моли съда за присъждане на разноските, които са направени от началото на наказателното производство от досъдебна фаза до настоящия момент.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимия И. възразява по жалбата и протеста, че изложените обстоятелства в тях не кореспондират със събраните доказателства по делото и присъдата на първоинстанционния съд е правилна. Счита въззивната жалба за неоснователна. Намира, че по делото не са доказани нито един от двата елемента на престъпния състав. Следователно няма съставомерно деяние, нито опит към престъпление. Също така уточнява, че страните по гражданското дело, което е водено в РС-Котел, не са същите като страните по наказателното дело. Намира, че присъдата на първоинстанционния съд е съвсем правилна, като той не е установил наличието на който и да било елемент от състава на престъплението, в което е обвинен подсъдимият И.. Не са налице и процесуални нарушения и не са налице никакви условия за връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд от друг състав. Моли съдът да потвърди първоинстанционната присъда, като правилна и законосъобразна, като бъдат присъдени и сторените разноски.

При упражняване правото си на лична защита и последна дума подсъдимият моли да бъде потвърдена първоинстанционната присъда.

Въззивната инстанция, след като се запозна с исканията на прокуратурата, изслуша страните в с.з. и извърши цялостна проверка на присъдата по реда на чл. 314, ал. 1 от НК намира, следното: Протестът и жалбата са подадени в законоустановения срок, от надлежно легитимирани страни, срещу съдебен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол, поради което са допустими. Разгледани по същество протестът и жалбата са неоснователни.

След обстоен и прецизен анализ на доказателствения материал по делото са направени следните фактически констатации:

Подсъдимият С. И. И. е български гражданин, със средно образование, женен, работи, неосъждан.

През м. януари 2016 г. подсъдимият С. И. се срещнал със свидетелите П.и и им предложил да закупят недвижим имот, находящ се в стопанския двор на с. Г., общ. Котел за сумата от 100 000 лв. Подсъдимият И. не бил единствен собственик на имота, същият бил придобит по наследство, поради това бил съсобственик заедно с майка си и сестра си. За да може да прехвърли имота на свидетелите П.и първо трябвало да се уредят имуществените въпроси, и след като направи отказ от наследство имотът щял да бъде прехвърлен на дъщеря му – свидетелката Т.И., и същата щяла да го прехвърли на тях. За закупуването на имота семейство П.и щели да вземат ипотечен

кредит, и трябвало документите за самия имот да бъдат представени в банката. Затова подс. И. и свидетелите П.и се разбрали, свидетелят П. да му даде 5 000 лв. като капаро за сделката, а И. щял да използва парите за уреждане на имотните процедури, за да подготви необходимите за покупко-продажбата документи на дъщеря си. Също така подс. И. обещал по-късно тази сума да се приспадне от продажната цена. Свидетелите Р. П. и Р. П. в неустановен ден в началото на м. март 2016 г. в с. Г., общ. Котел му дали исканата сума от 5000 лв. Свидетели на даването и съответно - получаването на парите станали намиращите се там свид. Т.И. и свид. Т. И..

В неустановен ден през м. юли 2016 г. подс. И. отново се срещнал със свид. Р. П. и свид. П., като им обяснил, че предварително е взел сумата от 3 000 лв. от наем за имота, който ще им продава и за това поискал от тях да му дадат тези пари и той да ги върне на наемателя - св. Т. И., за да освободи имота, като подс. И. обещал на свидетелите П.и и тази сума да им бъде приспадната от продажната цена. След предварителна уговорка в неустановен ден през м. юли 2016 г. се срещнали подс. И. със свид. П.и в гр.Сливен, на паркинга на магазин „Била“, където му дали 3 000 лв., като това станало в присъствието на свид. Илия Бояджиков и свид. Т.И..

За закупуването на процесния имот била учредена договорна ипотека в полза на банката върху същия имот в с. Г.. Банката предоставила с договор за кредит на свид. П.и стандартен кредит в размер на 90 000 лв. за финансиране на 90% от инвестицията за закупуване на недвижимия имот, като същите следвало да докажат самоучастието си в размер на 10 % за закупуване на имота. Изискването било по банков път да бъдат преведени 10 000 лв. по сметката на продавача – свид. И.а или да бъде представена разписка за това.

Поради това сутринта на 03.08.2016 г. пред офиса на „Банка Пиреос България“АД се срещнали свид. П., свид. П., свид. И.а и подс. И.. Свидетелката П. превела по сметката на свид. И.а в „Банка Пиреос България“АД сумата от 10 000 лв. След като транзакцията била одобрена от банката, свид. И.а изтеглила 2 000 лв. в брой и направила банков превод за останалите 8 000 лв. по сметката на свид. П., като основание посочила „Заем“. Всички потеглили към град Котел, където трябвало да бъде прехвърлен имотът при нотариус К.П..

На 03.08.2016 г. свид. Т.И. продала на свидетелите П.и поземлен имот № 260015 в землището на с. Г., общ. Котел с площ от 2,308 декара и постройките в него за сумата от 100 000 лв., като за целта бил съставен нотариален акт № 105, том II, рег. № 1388, дело № 260/03.08.2016г. по описа на нотариус К.П., с район на действие РС- Котел.

Фактическата обстановка, изложена в мотивите към проверяваната присъда систематизирано и последователно, по същество и по отношение на основните обстоятелства напълно кореспондира с наличните по делото доказателствени материали. Настоящият съд, с оглед на правомощието си да извърши цялостна проверка относно правилността на съдебния акт, както и

правото му да приема за установени и други фактически положения /когато има основания за това/, извърши своя собствена преценка на доказателствените материали и стигна по същество и по отношение на основните обстоятелства до същите, т.е. до изложените по-горе фактически констатации. Следователно присъдата на районния съд не е необоснована.

Първоинстанционният съд в мотивите си е подложил на внимателен анализ наличните по делото доказателствени материали и е изложил аргументирано съображенията си на кои от тези материали и до каква степен е изградил изводите си относно фактите. Правилно са преценени, анализирани и коментирани в мотивите към присъдата всички налични по делото доказателствени материали. По делото са изяснени обстоятелствата, които са от съществено значение за правилното му решаване. С оглед установената фактическа обстановка, районният съд правилно е приложил закона.

Районният съд с основание е кредитирал част от показанията на разпитаните по делото свидетели, тъй като същите са непротиворечиви и се подкрепят от останалите доказателства по делото.

Настоящата инстанция счита, че фактите се установяват категорично от гласните и писмени доказателствени материали, които съдът цени като относими и взаимнодопълващи се.

При така изяснената фактическа обстановка правилни са изводите на първостепенния съд, че подсъдимият не е извършил от обективна и субективна страна деянието, за което е обвинен от прокурора.

Измамата по смисъла на НК предполага наличие на установени няколко групи обстоятелства, а именно: деецът умишлено и с конкретни действия да е въвел в заблуждение лицето, от което се стреми да получи имотна облага, че ще му извърши някаква услуга (или достави определена стока, извърши определена работа и пр.), същият да не е имал намерение и възможност да изпълни поетия ангажимент, като поемането му е единствено с цел да набави за себе си имотна облага и в резултат на тези негови действия пострадалият да е мотивиран да извърши определено имуществено разпореждане в полза на дееца. Поначало не е невъзможно договорни отношения да се използват при осъществяване на наказателно-правната измама. Тогава обаче деецът няма намерение да се задължи по тях, както и няма възможност реално да ги изпълни, а те са само средството за въвеждане на пострадалия в заблуждение, за да извърши той съответното имуществено разпореждане, с което трайно да намали своя патримониум, извършвайки един безвъзмезден и невъзстановим (не и заемообразен) разход.

При това положение не може да се поставя въпрос за измама, тъй като липсват доказателства, че подсъдимият И. с цел да си набави имотна облага е възбудил заблуждение у свидетелите П.и, че получените пари ще се ползват като капаро по прехвърлителна сделка, а още по-малко, че като е приел сумите, е причинил имотна вреда на същите. Предметът на договора е

реализиран: правото на собственост върху процесния недвижим имот е преминало върху патримониума на частните обвинители според договореното помежду им. Дадените на два пъти суми са послужили за заплащане на част от стойността на имота. Следователно не е настъпила вреда по отношение на частните обвинители. Друг щеше да бъде въпросът, ако капарото, което е платено, не е послужило за целта, за която е уговорено. Обстоятелството, че подсъдимият И. не е прехвърлил лично свой имот, а такъв е прехвърлила дъщеря му, също не дава основание да се приеме, че е налице измама. Важното и същественото е, че свид. П.и, като са платили уговорените суми, са получили собствеността върху процесния имот. Следователно не са ошетени и правилно съдът е приел, че не е налице измама.

Цялостното поведение на подсъдимия не е било насочено към възбуждане на заблуждение у свид. П.и, каквото е едното от изпълнителните деяния по чл.209 от НК.

Изводите на съда са верни и почиват на обективна и цялостна интерпретация на доказателствената маса, която сочи, че поведението на подсъдимия И. изобщо не е включвало действия от инкриминираните по състава на чл.209, ал.1 от НК. Във връзка с направеното искане от повереника на частните обвинители съдът да отмени оправдателната присъда и да признае подсъдимия за виновен в извършването на опит за измама настоящата инстанция сподели изводите на първостепенния съд. В принципен план такава възможност не е изключена, независимо от липсата на имотна вреда. В конкретния казус обаче нито са наведени факти, нито могат да бъдат достигнати правни изводи за опит за измама, доколкото подсъдимият е изпълнил коректно поетите ангажименти по реализиране на сделката, който факт не се оспорва от частните обвинители.

За да бъде осъществен съставът, визиран в чл. 209, ал. 1 НК, следва да е налице и субективният елемент, т.е. да се установи, че подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е или допускателно настъпването на общественотоопасните последици и е искал те да настъпят. При анализ на събраните по делото доказателства се налага обратният извод, а именно, че подсъдимият И. нито е целял, нито е предвиждал, допускателно настъпването на каквито и да е общественотоопасни последици от действията си. Този извод се налага не само от обясненията на подсъдимия, но и след внимателен прочит и анализ на свидетелските показания, съгласно които се установява, че подсъдимият И. е съдействал за прехвърляне на процесния имот.

В този смисъл, независимо от наличието или не на съставомерните признаци от обективната страна на престъпния състав, съдът намира, че не е налице субективният елемент на престъплението, и в този смисъл подсъдимият И. законосъобразно и правилно е бил оправдан по това повдигнато му обвинение.

Ето защо въззивната инстанция отхвърля като неосновани исканията на

прокуратурата и частните обвинители, застъпени, както във въззивния протест и във въззивната жалба, така и в откритото съдебно заседание.

Въз основа на изложеното и с оглед съвпадението на крайните изводи на двете съдебни инстанции, настоящият въззивен състав приема, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди. Изложените в протеста и във въззивната жалба доводи в обратна насока са неоснователни. Присъдата е постановена при безспорно и коректно изяснена фактическа обстановка, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон.

След обобщаване на резултатите от извършената на основание чл.314 от НПК служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличието на основания, налагащи неговото изменение или отмяна, поради което и с оглед посочените съображения, постанови своето решение.

Ръководен от изложените мотиви и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 115/21.09.2022 г. по НОХД № 1532/2021 г. по описа на Районен съд - Сливен.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____